

Olv.: Iz 42,1-4.6-7 – ApCsel 10,34-38 – Mt 3,13-17

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Jézus megkeresztelkedésének ünnepe van. Ezzel az ünnepel a karácsonyi időszak befejeződik, amely ünnepkör Isten megmentő Szeretetének kezdetéről szól, bár öröktől fogva szeret minket az Isten. Amikor bezáródott a paradicsom kapuja, akkor egy ígéretet kapott az emberiség, hogy egyszer kinyitják ezt a kaput. Az ember újra Isten közelébe kerülhet, ha akar.

Karácsony ennek a megmentő isteni Szeretetnek a kinyilatkoztatása. Szokatlan módon történik ez, hiszen Isten maga egy lesz közülünk. Krisztus születése felváltja azt az időt, amikor csak beszéltek az Istenről. Hirdették az Ő igazságait, reményt keltő üzeneteket kapott az ember a próféták által, hogy eljön az Isten. Karácsonykor - nem várt módon – megtörténik az isteni Szeretet kinyilatkoztatása, elindul *a megváltás egészen sajátos története*.

Múlt vasárnap ünnepeltük az Úr megjelenését, magyar nyelven a Vízkeresztet. Átgondoltuk azt, hogy mit is jelent ez számunkra. A mai ünnepen Isten igazolja előttünk, hogy ki is ez, Aki megjelent nekünk embereknek. Ő az Istenhez tartozik. Keleti testvéreinknél ez a két misztérium egybeolvad, ami logikus is, hiszen megjelenik az Úr és megjelenik az Isten igazolása. Krisztus megkeresztelkedésével elindul az ember megváltásának műve *az Isten által elgondolt módon*, mert nem így várták, nem így gondolták az emberek. Mi fogadjuk be Isten sajátos elgondolását, hogy

a megváltás azt jelenti, az Isten kézen fog bennünket.

Ha ezt le akarnám fordítani a mai világot szorító problémákra: *Isten szolidáris velünk*. Annyit beszéltek erről azért, mert nem valósul meg. Mindig arról beszélnek sokat, ami nem valósul meg, mert meg kellene, hogy valósuljon. Az Isten kézen fog bennünket, mert szolidáris velünk. Megmentő szeretettel szeret. A mai ünnep egészen sajátos módon fejezi ki ezt az igazságot.

Jézus elfogadja azt, hogy Ő a Messiás. Várták, hogy eljön a Messiás és Jézus neve azt jelenti, hogy a Megmentő. Erről már elméltünk. Jézus, akit vártak, elfogadja az emberek megjelölését, hogy ő az, akit vártak, *ő a Messiás!* Csakhogy, - és itt van az első szokatlan lépés, - ez a Messiás nem úgy Messiás, nem úgy az ember Megmentője, mint ahogy azt az emberek, ahogy azt a zsidók várták. Nem abban az értelemben Messiás, egészen másképpen. Ez megbotránkoztató, megbotránkoztatja úgy általában az embereket. Hogy lehet Megmentő Isten az, aki egy kiszolgáltatott Csecsemőként érkezik hozzánk? Egyszer felnő, de már ez akkor megnyilatkozik, amikor megszületik. Ki látja meg ebben a Gyermekekben, ki tudja elfogadni a Megmentő Istent, ebben a gondoskodásunkra szoruló Kis Gyerekekben?

A másik megbotránkoztató és igazából ez a mai ünnep üzenete, hogy ez a Messiás nem azoknak a gondolatait igazolja, akik úgy gondolták, hogy majd egy sereg élére áll és ez a sereg, - pontosan azért, mert Krisztus a vezére, - ez legyőzhetetlen lesz. Csakhogy ezek emberi metodikák. Az Isten elgondolása más. Kézen fog bennünket. Itt kell elgondolkodni a mai ünnep kapcsán arról, hogy ez mit is jelent. A megkeresztelkedés azt jelenti, hogy

Jézus azok közé az emberek közé áll, akik magukat bűnösnek tudták!

Sokan kimentek Keresztelő Jánoshoz,- olyanok is akik csak hallgatták de magukat nem gondolták bűnösnek, - írástudók, farizeusok. Ők meg is vetették azokat, akik magukat bűnösnek tartották. Hiszen látták a bűneiket. Tudtak a bűneikről és úgy gondolták, hogy nekik nincs bűnük. Ez volt az igazán nagy tévedésük, mert *minden ember bűnös*. Az egész kereszténységünkkel kapcsolatosan ez egy nagy probléma. Igen könnyen elérhet bennünket az a kísértés, hogy úgy gondoljuk, ha keresztények vagyunk, akkor büntelenek is vagyunk.

*Egy dologban egyforma minden ember abban, hogy bűnös.
Ilyen értelemben nincs különbség ember és ember között.
A különbség másban van.*

*A különbség abban van, hogy van aki elfogadja Jézus kinyújtott Kezét
és engedi, hogy Jézus kézen fogja és visszavezesse az embert,
kivezesse az embert a maga önző, kicsinyes világából
egy tágabb világba, az Isten világába.*

Jézus ezért áll a bűnösök közé. Hiszen egy lett közülünk és ez azt jelenti, hogy egy lett minden egyes emberrel, mindegyikkel, aki bűnös. Amikor ez a párbeszéd elkezdődik Jézus és Keresztelő János között, akkor ezt a választ hallottuk, hogy: “ hagyd ezt,” - mert János óckodik. “ Hagyd ezt. Be kell teljesedni az Igazságnak.” Az igazság pedig pontosan ez, amit a jelenet kifejez.

Az Igazság egyedül az Isten akarata. Nincs más igazság!

Ezt az Igazságot állítja élére, mert ez lesz a büntetése és ez által menti meg a világot, hogy *Ő az engedelmes Szolga, az engedelmes Fiú, az Isten Báránya, mert neki a legfontosabb az Isten akarata, és aki ehhez igazodik, az az Igazsághoz igazodik*. Ezt kell beteljesítenie. Ezért vállalja azt, hogy Keresztelő János keresztelje meg.

*Tégy úgy, mint az összes többi bűnös emberrel.
A közösséget fejezi ki ezzel. Velük vagyok!*

Nagyon érdekes, hogy arám nyelven egy szó fejezi ki azt, hogy *Szolga, Fiú és Bárány* és ez a *tália* (?). A Szentírás ezt a szót használja: “tália.” Az Ószövetségből azt hallottuk, hogy az *Én Szolgám*, aki mindenben teljesíti akaratomat. Az a szolga ér valamit, akinek az ura akarata a legfontosabb. Hűséges, lehet rá számítani. Ezt fordították le a szent írók így, hogy “*Fiú*,” - de ugyanazt jelenti. Ezért halljuk: “Ime, az Én szeretett Fiam!” Itt a Jordán melletti történetekben szerepel, hogy “itt van köztetek az *Isten Báránya*, akit ti nem ismertek,”- aki némán hal meg majd a kereszten, mert a legfontosabb neki az Isten akarata és nem az, amit

az emberek tesznek Vele. Az emberek csak elítélni tudnak, bitófára tudnak vinni, börtönbe tudnak zárni. Ez az ember igazsága. Az igazság az Isten Igazsága, az ami megszabadít. Az Isten akaratát teszi a középpontba. Itt erről van szó.

Jézus alámerül a vízbe, ami a biblikus fogalmak szerint a halál szimbóluma, a víz elnyel. Ugyanakkor ez a folyóvíz, amiben történik ez a megkeresztelés, ez élő víz. A víz nem csupán elnyel, hanem az élet forrása is. Kiemelkedik belőle és az új életet szimbolizálja.

Amire még mindenképpen oda kell figyelnünk, hogy Jézus mennyire az Isten akaratát hozza el ebbe a világba. Hallottuk, körüljár és mindenütt jót tesz, mert az Isten megmentő Szeretete jár körül Benne. Itt, ahogy mondtam, igazolja Őt az Isten.

“Ez az Én szeretett Fiam!” - hangzik és fölötté van a Lélek.

Szeretnék egy tévedést eloszlatni. Gyerekkoromban én is állandóan azt hallottam ezen az ünnepen, hogy a Lélek látható galamb formájában van jelen. Így is ábrázolják általában a festők is. Ma ha figyeltünk, azt hallottuk, hogy mint egy galamb lebegett fölötté a Lélek. Tehát nem arról van szó, hogy látható a galamb, hanem úgy lebeg fölötté a Lélek, ahogy a galamb kiterjeszti szárnyait és lebeg. Ez utal arra, amit a világ teremtésével kapcsolatosan tudunk, hogy Isten Lelke lebegett a vizek fölött. Ott is galambra hivatkoznak. Noé történetében a galamb hozza az új életet a halál után a vízözönben.

Testvérek!

Rendkívül fontos ez a kinyilatkoztatás, mert azt is jelenti, hogy Jézus elszakíthatatlanul tartozik az Atyához és a Lélekhez. A teológia nyelvén, a Szentháromság kinyilatkoztatásáról van szó. Az Atya szózata hallatszik, a Lélek mint egy galamb lebeg fölötté és Ő, a szeretett Fiú, a Szolga, a Bárány, aki ebben a világban az Isten akaratát jeleníti meg, vagyis az Igazságot. Ezért oly nagyon fontos Jézushoz tartozni és Istennek ebből az Általa megmentő Szeretetéből élni.

Igazából, ebben a mai korban megdöbbentő üzenete van ennek az ünnepnek. Ez az ünnep azt nyilatkoztatja ki, hogy Jézus elszakíthatatlanul tartozik az Istenhez. Ez az Ő lényege. Istenhez tartozik és a legfontosabb Neki az Atya akarat. Bármilyen történik Vele, mindig azt kéri, legyen meg a Te akaratod. Bár szenved, gondoljunk csak a halála előtti tusakodására: „De ne úgy legyen, ahogy Én akarom, hanem ahogy Te.” A modern ember egyik legnagyobb problémája ez a kötődés. Kötődés az Istenhez és bizony ennek következménye, kötődés egymáshoz. Egymással közösségben élünk.

Testvérek!

Ezt engedte el a modern ember. Rávettek arra, hogy elhagyja az Istent és ezzel mintegy megerősödött bennünk az, hogy individuumként éljük az életünket. Kötődés-képtelenek vagyunk. Ezért ez a modern világ robbantja a közösségeket. Szuggerálták és szuggerálják nekünk a személyiség lényegét. Persze, az ember személyiség, autonóm személyiség, egyéni élete van és jogai vannak, a kötelességeiről már kevésbé beszélnek. Ez az individualista ember öntörvényű. Ez az individualista ember kötődés-képtelen. Úgy akar a közösséghez is tartozni, hogy csak élni akar belőle. Szeretne a közösség tagja lenni, mert kódoltak vagyunk. Az ember nem magányos lény. Társas lények vagyunk. Tudjuk, hogy

csak közösségben lehet élni, de alkalmazkodni nem akarunk. Így viszont nem lehet közösségben élni. Áldozatot hozni nem akarunk, mert individualisták vagyunk. Egy teljes szétszakítottság, egy teljes bizonytalanság határozza meg a gondolkodásunkat is, meg a mindennapjainkat is. Meggyőződésem, hogy a modern embernek ez a tragédiája. Ezért oly fontos ennek a mai ünnepnek a tanítása és üzenete. Jézustól kell megtanulnunk, hogy így kell az Istenhez tartoznunk. A keresztség révén Isten fiaiként úgy kell az Istenhez tartoznunk, az Ő akaratához, ahogy Jézus. Példát adott ebben és akkor van remény arra, hogy úgy éljünk egymásért, ahogy azt Jézustól tanuljuk, hogy kézen fogjuk egymást, hogy szolidárisak vagyunk egymással.

Világunk problémája ez, a modern világ problémája. Felszabadítottak bennünket, mindenki a saját életének kovácsa. Mindenkiből az lesz, amivé akar lenni. Emlegetik állandóan, hogy mindenkivel szolidárisnak kell lenni, csak hogy ebben az összefüggésben ez játék a szavakkal. Sajnos, ez nemcsak a társadalmak problémája, ez az egyház problémája is. Mi, akik kereszténynek valljuk magunkat, nem így tartozunk az Istenhez és ezért a keresztény közösségeink is gyengék. A keresztények sem tartoznak úgy össze egymással, ahogy azt Jézustól lehet tanulni. Nincs más megoldás. Emlegettem már többször is, amit Romano Prodi mondott: „Európa jövője azon múlik, hogy kibékül-e Istennel és visszatál-e Krisztushoz?”

A mai ünnep üzenet, - hallottuk – Jézus fölött megnyílt az ég. Az ember, amikor elfordult az Istentől, akkor bezárult az ég, bezárult a paradicsom kapuja. Most újra kinyílik az ég. Újra kapcsolat van Isten és ember között. Újra megjelent ebben a világban az Isten akarata. Újra lehetőségünk van emberhez méltó életet élni, *de ehhez bátorság kell*.

Testvérek!

Aki szeret, az tragikus életútra lép. Aki nem szeret, annak egyenes az útja. Semmi köze semmihez és senkihez. Csak ez nem emberi élet. Ezekből a külön utasoktól szenved az emberiség. A baj az, hogy minden ezeknek a külön utasoknak a gondolkodását és magatartását nyilatkoztatja ki. Ezeket állítják elénk. Ez az üzenet a halál, amiről itt szó van.

Ezen a mai ünnepen egy lehetőségünk van, hogy ehhez a szeretett Jézushoz csatlakozzunk, aki a mi Testvérünk és aki miatt Isten minket az Ő szeretett fiainak vall.

Emberek vagyunk, bűnösök vagyunk. Jézus ezért jött közénk, mert a bűnös ember egyetlen lehetősége, hogy ezzel a Jézussal együtt körül jár és jót tesz. Aki nem gondolja magát bűnösnek, az menthetetlen. Jézussal mi is megszületünk, új életre születünk és általunk, segítségünkkel a világ is megújul.

+ A M E N +